

Mahtava tehtävä

*Henkimaailma
mukana
suuressa tehtävässä*

Erkki Myllyharju

Mahtava tehtävä

Erkki Myllyharju

Mahtava tehtävä

**Henkimaailma mukana
suuressa tehtävässä**

Totuus avattuna

Teksti: Erkki Myllyharju, koottu 2014
Kannen kuva ja taitto: Erkki Myllyharju
Painettu 2015

Kustantaja:
BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja:
BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-318-491-6

Tämä kirja on omistettu kaikille henkisen polun kulkijoille, jotka ovat luoneet itselleen ja toisille, yhä paremmat mahdollisuudet henkisen tietämyksen oppimiselle. On muistettava, vain me itse luomme itsellemme mahdollisuuden oivaltaa asioita. Kirja näyttää esimerkkiä, miten me voimme jokainen tehdä maailmasta paremman. Kunnioittaakkaamme kanssakulkijoitamme heidän omalla matkallaan, jotta he kaikki pääsisivät henkiselle polulle.

Esipuhe

Tämän ensimmäisen kirjani sisältämän tehtävän aikaansaamiseen meni vuosikymmeniä. Olen syntynyt sodan jaloissa, pommien jyskeen kuullessa iltapäivällä Karjalassa Antrean sairaalaan 26.11.1943 klo 14.45. Näin äitini kertoi minulle nuoruusvuosinani. Äitini ja isäni olivat kumpikin hyvin herkkiä, josta johtui, että sodan pelko tarttui myös minuun, ehkä jo äidin kohdussa, jossa lapsi kuulee, vaistoa ja reagoi äidin elimistön ja ympäristön olosuhteisiin. Olen valinnut äidin ja isän, sekä oman elämäntehtäväni tässä elämässäni jo ennen hedelmöitystäni. Tärkein näistä tehtävistä on henkisen tien kulkeminen ja koko luomakunnan auttaminen. Edellisen elämäni olen elänyt Venäjän vallan aikaan ja kuollut Pohjois-Suomessa hyvin nuorena sotilaana sodassa. Paljon olen sotinut itäisillä mailla, jossain Egyptin seuduilla, jossa olen elänyt lukuisia elämiä, tämän katsoi eräs astrologi. Silloin Egyptin seuduilla eläessäni, sodittiin mies miestä vastaan keihäin ja miekoin. Tältä ajalta voi tulla karmallinen elämäntehtäväni tätä elämää varten. Näistä sodista ei ole minulle tullut karmaa, koska sotaan pakotettiin ja käskyjen antajat saivat itselleen negatiivista karmaa. Olen ihan pienestä lapsesta asti pelännyt sodan tuomaa epävarmuutta ja uuden sodan pelkoa. Sodan jaloista Karjalasta muutimme heti pois syntymäni jälkeen. Elinkeino ja elanto kuitenkin perheen täytyi jostain hankkia. Osa ruuasta tuli suoraan lehmästä, joka hankittiin ymmärrykseni mukaan ehkä enoltani tai joltain sukulaiselta. Tästä tapahtumasta muistan vain sen, kun olin hyvin pieni. Olin ehkä kolme vuotias, kun vanhempieni ja lehmien kanssa (2 lehmää) matkustimme karjavaunussa hyvin kylmällä ilmalla. Lehmiä tuotiin meille, äidilleni ja äidin siskolle. Äidin sisko oli soteleski, joka asui meillä jonkin aikaa. Perheeni, eli vanhempieni asuinpaikkana 1951 vuoden loppuun asti oli Längelmävesi, Talviaisten kylä, Kivistöntie (6), Iso-Tarkkalan maatalon työntekijöille tarkoitettu paritalo ja sen pohjoispuoleinen asunto. Tästä alkoi maaseutuelämäni eteläisessä Keski-Suomessa. Isäni kävi töissä valtion rautateillä

uusia ratoja ja asemarakennuksia rakentamassa kirvesmiehenä, silloin kun minä näin hänet työnsä parissa. Asemarakennukset tehtiin veistetyistä pelkkahirsistä. Hän oli erittäin ammattitaitoinen hirsiveistäjä, sekä saavien, kirnujen, kiulujen ja muiden astioiden tekijä. Työt hän aloitti valtion rautateillä 13 vuotiaana, soraa lapi-oimalla junanvaunuihin vuonna 1917. Ensimmäiset merkinnät isä-ni työtodistuksissa on ammatinimikkeenä kirvesmies 24 vuotiaana 1928.

Nuoruudessani elin suhteellisen onnellista elämää ja tarkkailin herkällä kehollani ja sielullani maailmantilanteita. Reagoin hyvin herkästi uutisointien tuomaan epävarmuuteen maailman rauhasta. Ajatuksissani mietin melkein jatkuvasti, miten tällaiset pelot ja sodat saataisiin pois maan päältä. Todennäköisesti olin jo silloin selvänäköinen. Alle kouluikäisenä minulla oli jo kehostairautu-miskokemus ja enkelit olivat kuuluneet elämäni koko ajan. Pelko-jen siivittämänä mietin melkein joka päivä sotia, kansakoulun ala-luokilta lähtien. Historian tunnit olivat painajaisia, joissa käytiin läpi sotia. Siksi kai historia oli minulle kaikkein epämiellyttävin aine. Vartuttuani aikuiseksi, ”näin” sieluni silmin, kuinka venäläi-set panssarivaunut jyristen kulkivat maanteitämme ja katuja pitkin, rikkoen niiden päällysteet. Vihdoin 53 vuotiaana aukesi minulle mahdollisuus tehdä jotain. Päätin, nyt jos koskaan teen kaikkeni asian eteen. Tähän tietenkin oli tullut lisäksi paljon sellaisia asioi-ta, joilla voitaisiin estää konkreettisesti sotia ympäri maapalloa, eli aika oli kypsä näille asioille ja mahdollisuudet mielestäni mahta-vat. Rinki oli sulkeutunut, ei muuta kuin töihin.

Vaimoni sairasti vakavaa sairautta ja sen seurauksena väsyin hänen hoitoonsa, hoidettuani häntä yli kymmenen vuotta pyörä-tuolipotilaana. Rentoutusta hakiessani tanssimassa käynneistäni, tapasin ihmisiä jotka olivat minusta kiinnostuneita. Eräs yksin-huoltajarouva kertoi toukokuussa 1992, että hän kävi ennustajalla Lahdessa ja hän oli kertonut minusta niin tarkasti, että hänen olisi pitänyt asua meillä 10 vuotta, ennen kuin tietäisi ne asiat mitä hän minusta kertoi. Siitä alkoi herätä minun uteliaisuuteni ”ennustajia” / selvänäkijöitä kohtaan ja kuukauden päästä menin itse kuulemaan omasta elämäntilastani, missä mennään. Tilasin ajan, mutta en kertonut kuka olen ja mistä tulen, koska olin täydellinen skeptikko

silloin. Hämmästykseni oli suuri, koska joistain asioista väitin asioiden olevan toisin, mutta kotia päästyäni totesin asioiden pitävän paikkansa mitä hän kertoi. Näin alkoi ”ennustajilla” / selvänäkijöillä juokseminen, onnea etsien. Onni ei löytynyt sieltä, eikä täältä, mutta kaikki ennustajat kertoivat venäläisten tulosta Suomeen. Venäjällä kun oli 1991 tapahtunut vallanvaihto ja sisällissota olivat silloin hyvin lähellä. Siitä Venäjä kuitenkin välttyi Jeltsinin ja hänen hyvän neuvonantajansa selvänäkijän neuvojen avulla, miten Venäjää pitää luotsata, jotta vältytään sisällissodalta. Venäjä hajoisi, kuten raamatussa oli ennustettu. Osasta tuli Ivy-maita ja osasta täysin itsenäisiä valtioita. Nyt siis elettiin vuosia 1991–92. Tulevaisuudessa Venäjä tulee vielä hajoamaan pienempiin tasavaltoihin, alueisiin, eli ”maakuntiin” ja elämä siellä tulee olemaan alkuunsa hyvin vaikeaa.

Suuri unelmani täyttyi, kun kohtasin tätini syntymäpäiväjuhlassa erään miehen, joka oli töissä Suomen Puolustusvoimain pääesikunnassa. Nyt ajattelin, että ”keittiön” kautta sisään ja reippaasti. Tarkemmin kertomatta aikeistani, lähetin hänelle kirjeen n:o 1. 31.10.1996 vietäväksi työpaikalle tarvittavia toimenpiteitä varten. Seuraavista kirjeistä ja lisäkommenteista selviää kaikki mihin maailmanparannustyöni johti. Kirjeet ovat lähes sanatarkasti alkuperäisessä muodossaan, mutta epäoleellisia ja varsinaiseen asiaan kuulumattomia asioita on poistettu runsaasti. Useat tekstit ovat olleet suurennettu ja paksunnettu, nyt lähes kaikki normaaliteksteinä. Lukijalle on hiukan ehkä pitkästyttävää, kun monissa kirjeissä sama asia kertaantuu, mutta on ymmärrettävää, kun kirjeiden saajat, eli esikuntapäälliköt vaihtuivat ja kertaus on opintojen äiti, niin kuin sanonta kuuluu.

Kirjeistä ja taustatiedoista selviää, mitä oli tapahtumassa ja kuinka tapahtumat saatiin estettyä niin, ettei syttynyt kolmatta maailmansotaa Jugoslavian Kosovon selkkauksen jälkiseurauksena Venäjän kovien kenraalien taholta, koska Venäjän johtaminen ei aina ollut presidentti Boris Jeltsinin käsissä. Myöhemmin USA:n presidentti Bush yritti myös tehdä tyhmyyksiä Saksan liittokansleri Gerhard Schröderin sekaantuessa Itä-Euroopan asioihin. Näiden jälkeen oli useita konflikteja ja maailman tapahtumia, joihin sel-

vänäkijän tietojen pohjalta annoin, tai paremminkin välitin tietoa tulevasta.

Kirjeiden asiaselvennykset ja taustatiedoista suurin osa on poimittu **Helsingin Sanomien (HS)** uutissivuilta. Oheiset kirjeet numeroitu uudestaan, alkuperäinen numero laitettu sulkuihin ja omat lisäykseni ja kommenttini tätä kirjaa kirjoitettaessa on kirjoitettu kursivoituna. Taustatietoon lisäykseni on nimimerkillä **EAM**. Ensimmäiset kirjeet olivat numeroimattomia, varustettuna ainoastaan päiväyksellä. Kaikki työpaikkaani koskevat henkilöiden ja työnantajani nimet poistettu kirjasta, koska ei niillä ole merkitystä asian ja historian kannalta. Tekstistä kuitenkin käy ilmi kirjoittajan tais-telu työnantajan kohdeltua kaltoin palkitsemisia anellessa.

Kaikki puolustusvoimille lähettämäni kirjeet on osoitettu esikuntapäällikölle pääesikuntaan, paitsi esikuntapäällikkö Ari Puhe-loisen nimityksen jälkeen puolustusvoimain komentajaksi, lähetin kirjeet edelleen hänelle.

Henkimaailma mukana suuressa tehtävässä sotia ehkäistäessä

Neuvostoliiton hajotessa, Venäjän vakaus ja hallittavuus eivät olleet kansiin kirjoitettuja asioita. Talouselämässä puhuttiin maailmantalouden johtamisesta, josta jo Raamatussa kerrotaan. Pedon 666 piti tulla valtaan johtamaan talouselämää vuosituhannen vaihteen tienoilla ja Venäjän oli tarkoitus hyökätä Suomeen ja Itä-Euroopan kautta Pohjois-Afrikkaan asti, kuten Raamatun profetioissa kerrotaan. Itä-Eurooppa on kautta aikojen ollut epävakaa sotien suhteen ja nyt kirjan tekstistä käy selville, kuinka Itä-Eurooppa rauhoitetaan ja heidän karmaansa jää suorittamatta, koska armo tulee heille avuksi.

Tämän rauhanprosessin tiimellyksessä kirjoittajan työnantaja yrittää tehdä hänestä hullua palkitsemisia anellessa, koska nämä asiat menevät tavallisilta ihmisiltä yli lipan, jotka eivät ymmärrä henkisistä asioista mitään. Näin voi käydä myös Suomessa ”oikeusvaltiossa”, vaikka ei uskoisi.

Yhdysvaltain sotaisa presidentti George W. Bush yritetään saada ”kuriin”, josta johtui, ettei Suomen presidenttiä enää kutsuttu valtiovierailulle Yhdysvaltoihin.

Kirjoittajan henkinen ymmärrys ja tahto, ovat vieneet maapallon henkistä kehitystä eteenpäin. Ilman sitkeää puurtamista useamman osapuolen taholta, emme olisi tässä nyt, joista selvänäkijän osuus oli ratkaiseva.

ISBN 978-952-318-491-6

